

Nr 310.

Av herr **Eriksson** i Stockholm, om tilläggspension åt f. d. nattvakten *K. G. Andersson*.

F. d. nattvakten Karl Gustav Andersson vid ammunitionsfabrikens avdelning å Marieberg pensionerades den 1 juni 1937 enligt tjänstepensionsreglementet för arbetare, SFS nr 443/1934. Han placerades i pensionsgrupp 1 och kom därigenom att få avsevärt lägre pension än vad han borde varit berättigad till med hänsyn till de arbetsuppgifter, som under den största delen av hans anställningstid vid fabriken varit honom anförtrordade.

Orsakerna härtill äro följande.

Andersson anställdes vid ammunitionsfabriken den 21 december 1906 och har skött följande åligganden.

21/12 1906—omkring 30/6 1914: nattvakt och kusk.

Omkring 1/7 1914—omkring 1/11 1929: förrådsarbetare, värmeledningseldare och lödare, provskjutare.

Omkring 1/11 1929—15/6 1930: betsare.

16/6 1930—31/5 1937: nattvakt.

När ovannämnda tjänstepensionsreglemente för arbetare trätt i kraft anslogs vid ammunitionsfabriken å Marieberg genom fabriksorder den 5 januari 1935 arbetspersonalens uppdelning i pensionsgrupper. Andersson blev vid detta tillfälle inplacerad i pensionsgrupp 1 (icke yrkesarbetare).

Med hänsyn till Anderssons tidigare sysselsättning överklagade FCPF inplaceringen genom skrivelse till arméförvaltningens dåvarande artilleridepartement den 20 september 1935.

Med anledning av denna överklagan samt med stöd av statskontorets skrivelse till artilleridepartementet den 14 mars 1935 hänfördes Andersson enligt fabriksorder den 3 april 1935 till pensionsgrupp 2 med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 1935.

Då Andersson skulle avgå från sin anställning den 1 juni 1937 ingavs den 8 mars 1937 ansökan om pension till statens pensionsanstalt. I anslutning till Anderssons pensionsansökan bifogade artilleridepartementet ett yttrande, vari departementet med hänvisning till 4 § mom. 2 i 1934 års tjänstepensionsreglemente för arbetare samt kammarrättsutslag av den 11 april 1937 i fråga om placering i pensionsgrupp av en annan arbetare — f. d. nattvakten vid ammunitionsfabrikens avdelning å Marieberg Klas Andreas Andersson — funnit nattvakten Karl Gustav Andersson vara att hänföra till pensionsgrupp 1.

Med anledning av detta artilleridepartementets yttrande beviljade — som anförts i första stycket ovan — statens pensionsanstalt nattvakten Karl Gustav Andersson pension från den 1 juni 1937 med placering i den lägre pensionsgruppen 1.

I anledning av det nyssnämnda kammarrättsutslaget den 11 april 1937 rörande f. d. nattvakten Klas Andreas Andersson vände sig personalförbundet till Konungen genom en skrivelse den 28 februari 1937. Resultatet blev att Kungl. Maj:t förelade riksdagen proposition i ärendet, varvid riksdagen beslöt, att pension skulle utgå till denne nattvakt enligt pensionsgrupp 2.

Senare gjordes likartad framställning till Kungl. Maj:t beträffande nattvakten Karl Gustav Andersson. Denna senare framställning föranledde dock icke någon Kungl. Maj:ts åtgärd, trots att fallen torde ha varit fullt analoga.

Det torde vara av betydelse att framhålla några närmare omständigheter i samband med Karl Gustav Anderssons förflyttning till nattvaktssysslan. Andersson anmodades övertaga nattvaktssysslan år 1930. Han förklarade sig helst önska slippa ifrån denna, emedan han ansåg sig fortfarande tillfredsställande kunna sköta sitt arbete som betsare. Att så var förhållandet erkändes av arbetsledningen, men man ansåg, att Andersson väl lämpade sig för nattvaktssysslan och att någon annan icke fanns att tillgå; man önskade att en äldre och ansvarskännande person skulle inneha det uppdraget att vara nattvakt vid ammunitionsfabriken.

Av det anförda torde otvetydigt framgå, att Anderssons förflyttning var en av omständigheterna betingad åtgärd, som icke varit beroende av Anderssons eget förvållande.

Anderssons förflyttning medförde under hans senare anställningsår rätt avsevärt lägre löneinkomst och dessutom — vilket för Andersson betyder mycket mera — förlust av den förmånligare placering i pensionsgrupp, som han eljest skulle varit berättigad till.

Man kan mycket väl tänka sig att tiderna för Anderssons olika sysselsättningar vid ammunitionsfabriken varit omkastade. Tillämpningen måste då ha blivit, att Andersson utan vidare placerats i pensionsgrupp 2.

Reglementet lämnar även ett tydligt stöd för den uppfattningen, att en förändring av arbetsuppgifterna — såsom i förevarande fall skett — icke avsetts medföra en försämring av den ställning i pensionshänseende, som tidigare anställningsförhållanden berättigat vederbörande till. I 5 § 1 mom. 1934 års tjänstepensionsreglemente för arbetare meddelas nämligen föreskrift om att när arbetaren utan något sitt förvållande förflyttas till anställning med lägre pensionsunderlag, så skall för honom i pensionshänseende fortfarande gälla det högre pensionsunderlaget. Visserligen gäller detta förhållande, som inträffat sedan reglementet en gång blivit gällande

å en arbetare, men konsekvensen torde bjuda att principen ifråga även bör tillämpas i ett fall som det förevarande.

Med stöd av vad jag sålunda anfört får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna f. d. nattvakten vid ammunitionsfabriken å Marieberg Karl Gustav Andersson tilläggspension med ett så stort belopp, som motsvarar skillnaden mellan den pension, som han nu uppbär och den pension han blivit berättigad till om han placerats i pensionsgrupp 2

Stockholm den 24 januari 1948.

Ernst Eriksson
i Stockholm
